

காதல் துரத்தக் கடிதுவந்த வலேம்முருகன்
ஏதும் உரையாமல் இருவிரலை வீட்டுத்
தெருக்கதவில் ஊன்றினான். "திறந்தேன்" என்றோர் சொல்
வரக்கேட்டான். ஆஆ! மரக்கதவும் பசேமமோ?
"என்ன புதுமை" எனஏங்க, மறுநொடியில்
சின்னக் கதவு திறந்த ஒலியோடும்
தன்னருமகை காதலியின் தாவும்லர்க் கைநுகர்ந்தான்!
புன்முறுவல் கண்டுள் எம் பரித்தான். "என்னடே
தட்டுமுன்பு தாழ்த்தித் து விட்டாயே" என்றாரைத்தான்.
விட்டுப் பிரியாதார் மனமும் ஒரு பணைநான்
பிரிந்தார் வரும் வரகைக்கும் பதே, தெருவில்
கருமரத்தாற் செய்த கதவு.

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt221>